

บทคัดย่อ

กลุ่มชาติพันธุ์ปะหล่อง พูดภาษาปะหล่อง (Palaung) ซึ่งจัดเป็นภาษาในสาขาปะหล่อง (Palaungic branch) ของตระกูลมอญ-เขมร ในปัจจุบันเรียกว่า ตระกูลภาษา ออสโตรเอเชียติก (Austroasiatic language family) ภาษาปะหล่องเป็นภาษาพูดของกลุ่มชาติพันธุ์ที่ตั้งถิ่นฐานอยู่ในอาณาบริเวณติดต่อกันของ 3 ประเทศ ได้แก่ ที่เขตปกครองตนเองเต๋อหง ใต้-จิงโพ มณฑลยูนนาน ประเทศจีน, ที่รัฐฉาน ประเทศพม่า และที่ จังหวัดเชียงใหม่ ประเทศไทย สำหรับในโครงการวิจัยนี้เป็นการสำรวจชนกลุ่มชาติพันธุ์ปะหล่องและเก็บรวบรวมข้อมูลภาษาศาสตร์ของภาษาปะหล่องในประเทศจีน พม่า และ ไทย โดยใช้รายการคำศัพท์ชุดแรก จำนวน 285 คำ และ ชุดที่สองจำนวน 927 คำ ผลการศึกษาในส่วนของระบบเสียงภาษาปะหล่องนั้น ได้นำเสนอระบบเสียงภาษาปะหล่อง ได้แก่ ภาษาปะหล่อง (รูไม) ที่พูดที่บ้านกว้างคา เมืองรุ่ยลี่ ประเทศจีน, ภาษาปะหล่อง (ปูละ) ที่พูดที่บ้านเม้งตาน เมืองหมางซื่อ ประเทศจีน, ภาษาปะหล่อง (ตะออง) ที่พูดที่น้ำชัน, รัฐฉาน ประเทศพม่า และภาษาปะหล่อง (ดาระออง) ที่พูดที่บ้านนอแล จังหวัดเชียงใหม่ ประเทศไทย ผลการศึกษากำหนดแบ่งกลุ่มภาษาปะหล่อง จำนวน 16 หมู่บ้าน ใน 3 ประเทศ ด้วยวิธีศัพทสถิติศาสตร์ ซึ่งใช้ข้อมูลรายชื่อคำจำนวน 100 คำ ของภาษาพูดปะหล่องที่เป็นปัจจุบัน และมีการจัดบันทึกอย่างเป็นระบบด้วยสัทอักษรสากล สามารถจัดแบ่งกลุ่มภาษาปะหล่องได้เป็น 4 กลุ่ม ประกอบด้วย 1) กลุ่มตะออง ได้แก่ น้ำชัน, ขุนฮอต และถันซัน ซึ่งพูดกันอยู่ในแถบทางตอนเหนือของรัฐฉาน ประเทศพม่า 2) กลุ่มปูละ ได้แก่ ปางคำ, หมันลอย ซึ่งพูดกันในสี่ป้อ รัฐฉาน ประเทศพม่า และ เม้งตาน, ชูตงกวา พูดกันอยู่ในเต๋อหง ประเทศจีน 3) กลุ่ม ดาระออง ได้แก่ บ้านป้าว, หล่าวโกง อยู่ในรัฐฉานทางตอนใต้ของประเทศพม่า, นอแล, โป่งเหนือ อยู่ในประเทศไทย และ เชียงไซ่ถัง อยู่ในเต๋อหง ประเทศจีน และ 4) กลุ่มรูไม ได้แก่ ฉายซิ่ง, หมางป้าง, กว่างคา และ หนานซาง ซึ่งพูดกันอยู่ในเต๋อหง ประเทศจีน

คำสำคัญ: ปะหล่อง, ตะออง, เต๋อออง, รูจิง, ดาระออง, ปูละ, รูไม, ศัพทสถิติศาสตร์